Opinió

LA TALAIA

EL TREN DEL PIRINEU

Els governs de París i Madrid han vist sempre el Pirineu com una frontera natural. En realitat, no ho ha estat fins que els respectius estats han aconseguit crear una separació que, fins al segle XIX, era només formal. Les valls de la serralada permeten un trànsit fluid entre banda i banda, de manera que, durant segles, moltes comunitats han viscut amb un peu a cada costat. Catalunya mateix va tenir durant segles la seva segona ciutat a la banda avui francesa, fins que aquesta part li va ser brutalment amputada el segle XVIII. Avui, el tren que travessa les muntanyes circulant entre Perpinyà i la Tor de Querol és vist gairebé com una raresa. Moltíssima gent ignora que es pot anar entren des de Barcelona fins a Tolosa de Llenguadoc. Per tant, no és estrany que la mitjana de passatgers de la línia en aquest tram sigui d'onze persones al dia. Tanmateix, aquest és, veritablement, el tren del Pirineu, i hauria de ser vist com un actiu estratègic i un recurs amb un gran potencial de desenvolupament. Per tal que sigui possible, els governs d'ambdues bandes s'ho haurien de creure.